

syn til, hvilke typer oplysninger der må registreres m. v. Det fremgår imidlertid af oplysningsbureauernes besvarelse af udvalgets spørgeskema, jfr. ovenfor side 31, at bureauernes oplysningsmateriale i vidt omfang består i oplysninger fra forretninger og andre erhvervsvirksomheder, der til bureauerne giver indberetninger om forløbet af deres forretningsforbindelser med de registrerede. Dette indebærer en vis risiko for, at betalingsundladelser, der skyldes indsigelser mod fordringshaverens krav, registreres som betalingsforsømmelse på grund af manglende betalingsevne. Udvalget har derfor overvejet, om bureauernes adgang til at registrere og videregive oplysninger om betalingsforsømmelser bør begrænses til tilfælde, hvor forsømmelsen er konstateret ved dom, fogedforretning, vekselprotest eller lignende. En sådan bestemmelse vil imidlertid afskære bureauerne fra at give oplysninger om de personer, hvis betalingsevne er så ringe, at retsforfølgning opgives på forhånd. Udvalget har derfor ikke ment at burde stille forslag om en sådan begrænsning af kreditoplysningsbureauernes virksomhed, og det er udvalgets opfattelse, at den ovenfor omtalte risiko for fejlagtig registrering af manglende betalingsevne tilstrækkeligt effektivt imødegås ved de i lovudkastet foreslåede regler om adgang for den registrerede til at gøre sig bekendt med, hvad der er registreret om ham, og til at forlange berigtigelse af urigtige eller vildledende oplysninger.«

Justitsministeriet har i forbindelse med lovforberedelsen på ny overvejet, om der kunne udformes en bestemmelse, der på en mere betryggende måde sikrede, at kun betalingsundladelser, der skyldes manglende betalingsevne hos skyldneren, blev registreret af kreditoplysningsbureauerne. En bestemmelse herom kunne som anført af registerudvalget eventuelt tænkes udformet således, at det blev en betingelse for registrering, at fordringen kunne tvangsfuldbyrdes, dvs. at fordringen kunne danne grundlag for udlægsforretning eller anden tvangsfuldbyrdelse efter retsplejeloven eller tilsvarende regler i andre stater. En bestemmelse herom kunne i lighed med § 7 i den svenske kreditoplysningslag i givet fald indskrænkes til alene at omfatte oplysninger om personer, der ikke er erhvervsdrivende. Bestemmelsen kunne eventuelt gå ud på, at oplysninger om, at en person, der ikke er erhvervsdrivende, har und-

ladt at betale en fordring, ikke må registreres eller videregives, medmindre fordringen kan tvangsfuldbyrdes.

Justitsministeriet har imidlertid ikke det fuldt fornødne erfaringsgrundlag til at kunne vurdere, om fordelene ved en sådan regel fuldt ud kan opveje de ulemper, der, som fremhævet af registerudvalget, vil være forbundet hermed. Justitsministeriet har derfor fundet det rigtigst at følge registerudvalgets indstilling på dette område, således at der ikke efter lovforslaget stilles krav om, at betalingsforsømmelser kun må registreres, når forsømmelsen er konstateret ved dom, fogedforretning eller lignende.

Det betyder imidlertid ikke, at enhver oplysning om manglende betaling af et økonomisk mellemværende vil kunne registreres og videregives af et kreditoplysningsbureau efter lovforslaget. En oplysning fra en erhvervsvirksomhed om, at en person eller virksomhed til trods for trussel om inkasso har undladt at reagere, vil efter justitsministeriets opfattelse nok i almindelighed kunne indgå i en samlet vurdering af den pågældende persons eller virksomheds soliditet og kreditværdighed, når oplysningen sammenholdes med andre oplysninger om den pågældende. Derimod vil en isoleret oplysning med dette indhold ikke i alle tilfælde, uden at der foretages nærmere undersøgelser, med den fornødne sikkerhed udsige noget om den pågældendes betalingsevne, idet den manglende betaling bl. a. kunne skyldes, at den pågældende ikke mener, at han er forpligtet til at betale det afkrævede beløb. En isoleret registrering af denne oplysning vil derfor efter justitsministeriets opfattelse efter omstændighederne indeholde en vildledende oplysning med hensyn til den pågældendes betalingsevne. En videregivelse af denne isolerede oplysning, herunder i form af en optagelse af den pågældende skyldner på dette grundlag i en publikation over »dårlige betalere«, vil endvidere efter omstændighederne indebære videregivelse af en vildledende oplysning. Der kan i den forbindelse henvises til bemærkningerne til § 11 i lovforslaget, side 20, hvori det bl. a. anføres:

»Vildledende er også oplysninger, der isoleret betragtet er rigtige, men som i den sammenhæng, hvori de findes eller bliver videregivet, medfører risiko for, at modtageren får en urigtig opfattelse af de pågældende forhold. En korrekt oplysning om, at en regi-